

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Бургас, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Петя Ив. П. Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Г.а
в присъствието на прокурора Й. М. Г.

като разгледа докладваното от Даниел Н. Марков Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222000600105 по описа за 2022 година

С присъда №4 от 15.02.2022г. по НОХД №422/20г., Окръжен съд Сливен е признал подс. Г. А. Д., ЕГН ***** за виновен в това, че на 28.12.2019 г. в гр. Шивачево, общ. Твърдица в съучастие, като съизвършител с Д. А. Д., ЕГН ***** и Б. А. Д., ЕГН *****, последният като макар и непълнолетен, но можейки да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, умишлено умъртвил А. К. Й., ЕГН ***** от гр. Шивачево, общ. Твърдица, поради което и на основание чл.115, вр. с чл.20, ал.2 и чл.54 от НК го осъдил на лишаване от свобода за срок от десет години, което да изтърпи при първоначален строг режим, като на основание чл.59, ал.1 и ал.2 от НК е приспаднал времето, през което подсъдимият е бил задържан и е бил с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от 29.12.2019 г. до привеждане на присъдата в изпълнение.

Със същата присъда подс.Д. А. Д., ЕГН *****, е признат за виновен в това, че на 28.12.2019 г. в гр. Шивачево, общ. Твърдица в съучастие, като съизвършител с Г. А. Д., ЕГН ***** и Б. А. Д., ЕГН *****, последният като макар и непълнолетен, но можейки да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, умишлено умъртвил А. К. Й., ЕГН ***** от гр. Шивачево, общ. Твърдица, поради което и на основание чл.115, вр. с чл.20, ал.2 и чл.54 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от десет години, което да изтърпи при

първоначален строг режим, като на основание чл.59, ал.1 и ал.2 от НК е приспаднато времето, през което подс.Д. А. Д. е бил задържан и е бил с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от 29.12.2019 г. до привеждане на присъдата в изпълнение.

Със същата присъда СлОС е признал подсъдимия Б. А. Д., ЕГН ***** за виновен в това, че на 28.12.2019 г. в гр. Шивачево, общ. Твърдица, като макар и непълнолетен, но можейки да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си в съучастие, като съизвършител с Г. А. Д., ЕГН ***** и Д. А. Д., ЕГН *****, умишлено умъртвил А. К. Й., ЕГН ***** от гр. Шивачево, общ. Твърдица, поради което и на основание чл.115, вр. с чл.20, ал.2, вр. с чл.63, ал.2, т.2 и чл.54 от НК го осъдил на лишаване от свобода за срок от две години и един месец да изтърпи при първоначален общ режим и на основание чл.59, ал.1 и ал.2 от НК е приспаднало времето, през което подс. Д. е бил задържан и е бил с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от 29.12.2019 г. до 29.01.2022 год., включително.

С присъдата съдът се е произнесъл по веществените доказателства, като е постановил унищожаването им след влизане на присъдата в сила.

На тримата подсъдими са възложени направените в досъдебното и съдебно производство разноските по делото.

Срещу първоинстанционната присъда е подадена обща въззивна жалба от подсъдимите Г. А. Д. и Д. А. Д., депозирана чрез техния защитник – адв.Д. Д., със заявени оплаквания за материална и процесуална незаконосъобразност на присъдата, както и явна несправедливост на наложените наказания. Моли се за отмяна на атакуваната присъда и постановяване на нова оправдателна такава.

В допълнително писмено изложение защитникът посочва, че от събраните по делото доказателства не може да се направи категоричен извод за авторството на деянието, като намира показанията на сина на пострадалия за неубедителни, защото се бил прикривал зад оградата от хвърчащи предмети, а освен това всички свидетелски показания преповтаряли един и същи разказ за събитието, в който изброявали повече лица от тези, на които е повдигнато обвинение. Намира за правилно повдигнатото обвинение за извършено при евентуален умисъл деяние. Прави се оплакване за отсъствие на индивидуализация на деянията на тримата извършители, което аргументира с наличие на непълноти в гласните доказателствени средства, както и с липса на индивидуализация на предметите, с които е причинена смъртта на пострадалия. Твърди се непълнота в мотивите, поради липса на коментар на обясненията на подсъдимите Г. Д. и Д. Д., че самопризнанията

им са изтръгвани с прилагане на физическа сила от страна на полицейски служители, както и за отмерване на наказанието, в която част на мотивите изложението било общо и неясно. Заявява се, че мотивите били противоречиви и непоследователни. Правят се искания алтернативно - за признаване на подсъдимите за невиновни или за намаляване на наложените наказания.

С въззивната жалба на частните обвинители В. К., К. К., И. С., П. П., В. П., А. П., К. П., подадена чрез повереника им -адв.Б. Я., се заявява явна несправедливост на наложените на подсъдимите Г. Д. и Д. Д. наказания и се настояват те да бъдат увеличени съгласно закона и морала.

В съдебното заседание пред въззивната инстанция представителят на Апелативна прокуратура-Бургас изразява становище за неоснователност и на двете жалби. Намира първоинстанционната присъда за правилна, законосъобразна. Според прокурора окръжният съд е изпълнил задълженията си за обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото и е стигнал до обосновани правни изводи. След направен собствен анализ на доказателствата, изразява становище, че първоинстанционният съд е извел верни изводи за авторството, механизма на осъществяване на деянието и формата на вина на подсъдимите. Счита, че липсват допуснати съществени нарушения от страна на СлОС, като на установените факти е дадена точна правна оценка с осъждането на подсъдимите. Намира наложените в минималния предвиден размер наказания лишаване от свобода за справедливи. В обобщение предлага обжалваната присъда да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Повереникът на частните обвинители моли да бъде отхвърлена подадената от подсъдимите Г. Д. и Д. Д. въззивна жалба. Намира, че липсват допуснати нарушения на процесуалните правила. Твърди, че първоинстанционният съд е анализирал достатъчно задълбочено фактите по делото, като счита, че са налице данни и за други участници в престъплението лица, които също следва да понесат своята отговорност, макар и причинените от тях наранявания да не са довели до фаталния край на пострадалия. Твърди, че размерът на наказанията на подсъдимите Г. Д. и Д. Д. е неправилно определен, като не е отчетено като отегчаващо отговорността обстоятелство яростното и интензивно нападение, а процесуалното поведение на същите и липсата на покаяние и изразено съжаление не следва да се приемат като смекчаващо вината обстоятелство. Моли за адекватно и правилно наказание за подсъдимите Г. Д. и Д. Д..

Частните обвинители, редовно призовани не участват лично във въззивното производство.

Подс. Б. Д. и неговия защитник - адв.С., не са обжалвали присъдата. Пред въззивна инстанция адв.С. не изразява становище по въззивните жалби и обжалваната с тях присъда. Моли за отмяна на наложената на подс. Д. забрана за напускане територията на страната. Подс.Д. споделя становището на защитника си и отправя единствено молба за отмяна на взетата му мярка за процесуална принуда.

В съдебните прения пред въззивния съд защитникът на подсъдимите Г. Д. и Д. Д. поддържа оплакванията във въззивната жалба и преповтаря наведените в нея доводи. Настоява, че в присъдата липсват категорични изводи относно авторството на деянието. Възразява срещу кредитираните от държавното обвинение показания на свидетелите - полицейски служители, защото те не са били на местоизвършването по време на инцидента. Според него не следва да бъдат кредитирани и показанията на сина на пострадалия, понеже докато се криел зад оградата нямал видимост към случващото се. Счита, че наличието на ДНК материал върху иззетите предмети е установено от експертизата по доста съмнителен начин, както и че не може да се твърди, че със същите предмети са нанасяни посочените от съдебния медик удари. Освен искането въззивният съд да отмени присъдата и да постанови нова присъда, с която да оправдае подсъдимите се прави и ново алтернативно искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

Двамата подсъдими Г. Д. и Д. Д. заявяват, че се придържат към казаното от защитника им и искат истината да излезе наяве.

След като прецени изложените в жалбата доводи, становищата на страните и провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт, Бургаският апелативен съд намери за установено следното:

Присъдата на СлОС е постановена при обективно и пълно изясняване на фактическата обстановка по делото. Първостепенният съд е събрал и обсъдил относимите доказателства за обстоятелствата, включени в предмета на доказването, очертан с внесения в съда обвинителен акт. Във въззивното съдебно следствие, бяха изслушани обясненията на отказалите да дадат такива в първоинстанционното производство подсъдими Г. А. Д. и Д. А. Д., както и прочетени обясненията им от досъдебното производство, дадени в присъствието на защитник, от които не се установяват обстоятелства, налагащи промяна на възприетите в обжалваната присъда фактически изводи. С оглед позоваването от настоящият състав на приложения към съдебното дело протоколи от заседания, е нужно е да се отбележи, че при номериране на делото е допусната техническа грешка, като номерацията на страниците от 356 до 365 от съдебното дело, се повтаря. Въз основа анализа на събраните по делото доказателства СлОС правилно и обосновано е установил фактическата

обстановка, която и настоящата инстанция споделя, приемайки следните фактически обстоятелства:

Подсъдимите Г. А. Д. и Д. А. Д. са братя, а подс. Б. А. Д. е техен братовчед. Тримата живеели в ромския квартал на гр. Шивачево, общ. Твърдица, обл. Сливен, на различни адреси, но в непосредствена близост един от друг - подс. Д. на ул. „Б.“ № 13; подс. Г. Д. на ул. „Б.“ № 16 и подс. Д. Д. на ул. „И.“, № 28. Към 28.12.2019 г. подс. Б. Д. е бил непълнолетен, ученик в девети клас на СУ „Г. Алексиев Каравелов“ в гр. Шивачево, което не посещавал редовно. Другите двама подсъдими не били трудово ангажирани, живеели на горепосочените адреси в отделни домакинства.

Поради създадените множество родствени и по сватовство връзки между живущите в ромския квартал в гр. Шивачево, възниквалите във времето отделни битови инциденти повлиявали на взаимоотношенията между целите родове. Конкретно такова напрежение възникнало през септември 2019 г., когато съжителстващите от десет години на семейни начала без брак свид. Д. К. Й. и Р. Д. А.а се скарали и последната се прибрала временно да живее в дома на баща си свид. А. Д. Е.(„Б.“) - баща на подсъдимите братя Г. Д. и Д. Д. и чичо на непълнолетния подс. Д.. При опита на Д. Й. да върне в дома си Р. А.а, настъпило сбиване, в което участвали представители на двата рода (този на от А. Е. и другия на Д. Й., известен като „Бонбоналиите“). За сбиването било сигнализирано в РУ - Твърдица и образувано досъдебно производство. Впоследствие Р. А.а се върнала в общия им с Д. Й. жилищен адрес в гр. Шивачево, ул. „И.“ № 8, но между родовете им настъпила взаимна вражда и омраза.

На 28.12.2019 г. вечерта в питейно заведение(барчето на „Г.“) на ул. „И.“ в гр. Шивачево били тримата подсъдими и свидетелите Д. А. Д. („С.“ - брат на подсъдимите братя Д.и и братовчед на подс. Д.), Й. П. С. и С. П. С. (последните двама живеели на семейни начала със сестри на подсъдимите Д.и). На отделна маса в същото заведение били свид.Д. К. Й., заедно с роднините му от рода на „Бонбоналиите“ - Д. Я. А.ов, Й. А.ов Н. и И. Й. А.ов. И двете компании употребявали алкохол. Свид.Д. Й. решил да поздрави подс. Д. Д. - брат на живущата с него на семейни начала Р. А.а, като вдигне с него наздравица. От своя страна подс. Д. Д. не приел поздрава и ударил със стъклено бирено шише свид.Д. Й. в главата. Вследствие на удара, бутилката се счупила, а свид.Д. Й. получил порезна рана на главата и веднага избягал от заведението в дома си на ул. „И.“ № 8. Случилото се провокирало сбиване между компаниите, при което Д. А.ов посредством нож причинил прорезни рани на подс. Г. Д.(на показалеца на лявата ръка) и на подс. Д. Д.(под лакътя на лявата ръка с кръвотечение). Всички от компанията на тримата подсъдими излезли от заведението, отишли до намиращия се в непосредствена близост

дом на свид.Д. Д. на ул. „И.“ № 35 и като взели от двора колове, дървени пръти и земеделски сечива веднага се върнали обратно пред заведението. Там, подсъдимите Г. Д. и Д. Д. и брат им Д. Д. нанесли удари с носените от тях предмети по главата и тялото на Д. А.ов. Когато последният паднал от ударите на земята, нападателите преустановили действията си. Свид. И. А.ов и Й. Н. отвели свид.Д. А.ов в дома му на ул. „Б.“ № 3.

Възникналият инцидент пред питейното заведение на ул. „И.“ станал достояние на голяма част от жителите на ромския квартал в гр. Шивачево и провокирала излизането на улицата на големи групи от хора. Последвало масово и взаимно замерване с камъни и керемиди по жилищните постройки, като неустановени лица от рода на „Бонбоналиите“ счупили прозорци от жилищната постройка на А. Е. на ул. „Б.“ № 16, а същевременно друга голяма група от хора, сред които подсъдимите Г. Д., Д. Д., непълнолетният Б. Д., и свидетелите А. Е., Д. Д., Й. С. и непълнолетният към този момент С. С. се насочили към дома на свид.Д. Й. на ул. „И.“ № 8, също замеряйки жилищната сграда с камъни и керемиди. От горепосочения адрес, за да разберат какво се случва, излезли родителите на Д. Й. - К. Й. К. и В. Д. К., при което първият бил ударен с дъска в лицето от подс. Г. Д., а съпругата му в ръката от свид.А. Е..

За случващото се започнали да постъпват множество сигнали на ЕЕНСП 112, като от 20.48 часа до 21.30 часа на 28.12.2019 г. били регистрирани общо 62 обаждания от различни мобилни номера и жители на гр. Шивачево. Още с първите сигнали, на място веднага пристигнал екип от РУ - Твърдица в състав свидетелите С. Й. С. и П. Х. П., както и Мариян П.. Докато полицейските служители провеждали беседи с Д. Й. и роднините му, групата от хора, сред които непълнолетният подс. Д., подсъдимите Г. Д. и Д. Д., свидетелите А. Е., Д. Д., Й. С. и непълнолетният С. С., се насочили към съседния имот(водещ се на ул. „Б.“), обитаван от семейството на пострадалия А. К. Й. - брат на Д. Й.. Там също започнали да замерват с камъни и керемиди жилищната постройка и паркирания в двора лек автомобил. Съжителстващата на семейни начала с пострадалия свидетелка И. П. С. избягала от дома до близкия имот на родителите на А. Й. и съобщила на намиращите се там роднини и полицейските служители за случващото се пред дома й. По тази причина свидетелите Й. К. Й., Й. А.ов К., А. Д.в Й. и служителите на РУ – Твърдица - С. Й. С. и П. Х. П. веднага се отправили към дома на пострадалия А. Й.. Зад тях се придвижвали И. П. С., К. Й. К. и В. Д. К..

По същото време пострадалият А. К. Й. - брат на Д. Й., не бил у дома си . Той гостувал на другия си брат – свид.Й. К. Й., където употребил алкохол и като научил за нападението над жилището на родителите им К. и В. К.и и тръгнал да се прибира със сина си свид.К. И. П. към дома си на адреса на ул.

„Б.“. Виждайки случващото се пред дома му, пострадалият А. Й., придружен от непълнолетния си син свид. К. И. П., също започнали да хвърлят камъни и когато нападателите отстъпили от портала, те си влезли в двора. От там А. Й. в ръцете си мотика с дървен сап и излязъл отново на улицата за да поиска обяснение за нападението над дома му, а свид. К. И. П. го последвал до входната врата. Срещу А. Й. стояли непълнолетният подсъдим Б. Д., подсъдимият Г. Д., подсъдимият Д. Д., а също така и свидетелите А. Е., Д. Д., Й. С. и непълнолетният С. П. С.. Свид. А. Е. държал метална тръба, синовете му - подс. Г. Д., подс. Д. Д. и брат им Д. Д. държали съответно: мотика с дървен сап, лопата с дървен сап и дървен кол с дължина около 2 м.; Й. С. държал брадва с дървен сап, а непълнолетните подс. Б. Д. и свид. С. П. С., съответно дървен кол и дъска с дължина около 1.50 м. и дебелина 7 см. С описаните предмети, нападателите се опитали да нанесат удари на пострадалия Й., който се отбранявал с държаната от него мотика до момента, когато подс. Г. Д. и Й. С. успели с удари с мотиката и брадвата да счупят сапа на мотиката на пострадалия и той останал без средство за защита. На пострадалия Й. бил нанесен удар от свид. А. Е. посредством металната тръба в дясното рамо. От удара А. Й. загубил равновесие и паднал на колене. Тогава тримата подсъдими Д., Г. Д. и Д. Д. го заобиколили и започнали едновременно да нанасят удари на А. Й. с държаните от тях предмети, като подс. Д. Д. взел носената преди това от непълнолетния С. С. дървена дъска, с която нанесъл няколко удара в областта на главата на пострадалия. Подс. Г. Д. също нанесъл удар с дървената част на държаното от него сечиво в областта на главата на пострадалия Й.. Удар с дървен кол в областта на главата на пострадалия нанесъл и непълнолетния подс. Д., след което пострадалият паднал изцяло на земята. В този момент, там пристигнали и полицейските служители С. С. и П. П., които преминавайки през двора на пострадалия за да излезат на ул. „Б.“ също били замеряли камъни и керемиди. Свид. П. П. произвел със служебното си оръжие предупредителни изстрели във въздуха, вследствие на което намиращите се на място лица се разбягали, някои от тях хвърлили в съседните дворове носените при нападението дървени предмети и сечива. Свид. С. С. успял да възприеме падащия пострадал и избягалото най-близко стоящото до него лице. Потърсено е било подкрепление от РУ – Твърдица. Пристигналият на ул. „И.“ № 8 екип на ФСМП - Твърдица констатирал настъпилата смърт на А. Й..

Останалите на място полицейски служители запазили местопроизшествието. Извършени са били огледи на местопроизшествие и на различни адреси в гр. Шивачево, приключили с изземване на множество дървени предмети и сечива с предполагаемо отношение към причинената смърт на починалия Й., които били обект на изследване от назначената в

досъдебното производство ДНК експертиза.

От извършената от вещите лица Б. П. Ш. и Н. Г. Т. от „Проген“ ООД гр. София ДНК експертиза на веществени доказателства № PG44/DNA/03042020 е установено наличие на човешка крав по множество иззети и доброволно предадени веществени доказателства. Биологичен материал, съвпадащ изцяло с ДНК-профилите на подсъдимите Г. А. Д. и Д. А. Д. е открит при изследване на обекти, иззети от различни части на веществените доказателства дъска, колове, бравда, мотика и дрехи. По едно от тях – сапа на изследваната мотика, по която е установен биологичен материал , съвпадащ с ДНК профила на подс. Г. Д., е установена човешка кръв, чийто ДНК профил съвпада с този на А. Й.. Човешка кръв с ДНК профил, съвпадащ този на пострадалия е открита и по иззето камъче от почвата на местопрестъплението.

Според заключението на вещото лице д-р Т. Ч. извършил съдебно-медицинска експертиза на труп № 254/2019 г., непосредствената причина за настъпване на смъртта на пострадалия А. К. Й. е тежка черепно-мозъчна травма с проникващи наранявания в черепната кухина, вследствие на която е изпаднал в мозъчна кома. При външния оглед на трупа са установени нанесени разкъсни рани в областта на челото, теменните и тилните области на главата с множествени масивни линейарни счупвания на челната кост и теменните кости и масивни кръвоизливи и кръвонасядания под меките черепни покривки предимно в теменните области на главата. Отделно са установени повърхностни травми от вида на охлузвания в областта на лявата половина на челото, лявата скулна област, в лявата половина на гърба и по дясната длан. При аутопсията с отваряне на черепната кухина са установени добре изразени кръвоизливи в тилните, теменните и челните области на двете големи мозъчни хемисфери. Според същото заключение уврежданията в областта на главата на пострадалия са били причинени от действието на твърди, тъпоръбести предмети или предмети със затъпени ръбове с механизъм на нанасяне посредством множество удари с тях със значителна сила. Настъпването на смъртта е в пряка и непосредствена връзка с получените травматични увреждания в областта на главата. За настъпване на смъртта е допринесло и състоянието на остро алкохолно отравяне в което пострадалият сам се е поставил и свързаната с това невъзможност от реакция при причиняването му на телесните увреждания.

Експертизата е установила и повърхностна цепковидна рана над средната част на дясна ключица ,повърхностни травми от вида на охлузвания в областта на лявата половина на челото, лявата скулна област, , по лявата половина на гърба в областта на лявата плешка, по гръбната повърхност на дясната длан в областта на „кокалчетата“.

Според заключенията на трите психолого-психиатрични експертизи

всеки един от подсъдимите е способен да възприема обективно фактите от действителността и да дава достоверни сведения за тях, както и да носи наказателна отговорност. Изготвената по отношение на подс. Д. съдебна психолого-психиатрична експертиза установява нормален интелект и отсъствие на данни за душевно заболяване, като към момента на извършване на деянието Б.Д. е бил в състояние да разбира свойството и значението на извършеното от него и е могъл да ръководи постъпките си. Физическото и интелектуалното развитие са съответни на възрастта му. Психически е годен правилно да възприема и осмисля важните по делото факти и обстоятелства и може да дава достоверни данни за тях, ако желае.

Според изготвената съдебно-химическа експертиза в кръвта на пострадалия А. Й. е установена концентрация на етилов алкохол от 2,53 промила.

За да приеме горната фактическа обстановка, първоинстанционният съд е подложил на задълбочена преценка и анализ всички доказателства и доказателствени средства- гласните доказателствени средства: показанията на свидетелите А. Д.в Й., Й. К. Й., Й. А.ов К., К. И. П., Ф.. А.а С., И. А.ов, Х. Н. Х.,А. Ж. Д., П. К. К, Д. К. Й., З. С. Ж., М. С. З. А. Д. Е., Й. П. С. и С. П. С., ИвА. Г.а Х.а, свид. К. Г.а Г.а, Д. И. К., В. М. Р., С. Д. Д. и А. С. В., И. Н. Г., П. П. С., С. С. Г., И. Р. С., Г. Д. Е., Б. С.а Й.а, ИвА. Д.ва Х.а, Б. П. К., писмените доказателствени средства: протоколи за оглед на местопроизшествия, заключенията по изготвените ДНК експертиза , съдебно –медицинска, съдебно-химическа и съдебно психолого- психиатрични експертизи, свидетелства за съдимост на подсъдимите, характеристики, приемо-предавателни протоколи, останалите писмени и веществените доказателства, като аргументирано е посочил кои от тях кредитира и защо и на кои не дава вяра и по какви причини. В мотивите на СлОС е извършил цялостен анализ на всички доказателствени източници, обсъждайки ги, както по отделно, така и в тяхната взаимна връзка и съвкупност и е дал отговор на всички направени от страните възражения.

Фактическата обстановка по делото е точно изяснена и ясно изложена в мотивите на първоинстанционния съд чрез събрани, надлежно проверени и вярно оценени в хода на съдебното следствие факти. Въззивната инстанция напълно споделя доказателствения анализ, направен от първоинстанционния съд, който намира за подробен и в съответствие с действителното съдържание на доказателствените източници и намира за ненужно преповтарянето му, но предвид поддържаните от защитата възражения е необходимо да изложи и собствените си виждания относно преценката на доказателствата.

Основното възражение по делото, поддържано от защитникът на подсъдимите Г. А. Д. и Д. А. Д. е свързано с твърдението за липса на

доказателства за авторството на инкриминираното деяние в лицето на тези подсъдими. За обосноваването му защитата ангажира доводи в два аспекта – че данните от гласните доказателствени източници не позволявали според защитника категоричен извод за случилото се на вечерта на 28.12.2019 г. и че липсва индивидуализация на предметите, причинили смъртта на пострадалия. Същите доводи са били направени и пред първоинстанционния съд, който им е дал обосновани отговори, чиито аргументи, настоящата инстанция споделя изцяло. Доколкото обаче същите се поставят и в съдебното заседание пред въззивния съд, последният намира за необходимо отново да го обсъди, като обърне внимание на следното:

На първо място е нужно да се посочи, че отправения укор от защитата на подсъдимите Г. и Д. Д.и за липса на изложени мотиви относно оспорена ДНК-експертиза, не намира подкрепа в материалите по делото. Вещите лица П. Ш. и Н. Г. Т. са били разпитани в съдебно заседание от 26.10. 2021г., където са посочили, че биологичен материал от един обект, по който има течна кръв, може да се предаде на друг обект при допир между тях и че всяко едно от изследваните веществени доказателства е било индивидуално опаковано, когато им е представено. Искането на същия защитник да бъдат конкретизирани в съдебно заседание предметите, по които има ДНК материал от починалия и от Г. А. Д. и Д. А. Д. е било отклонено от вещите лица, поради обстоятелството , че това вече е направено и подробно описано в заключителната част от експертизата за всеки конкретен обект(а те са общо 46 отделни обекта), по които е открит биологичен материал и произхода на последния. Прочитът на констативно-съобразителната част на същата експертиза показва, че от някои от веществените доказателства са били обособявани по няколко обекта за проведеното изследване, но тяхното определяне, местата, от които е изземван материал и начина на изземване са много точно и ясно посочени - л.74-94, т.2 от досъд.п.

Защитата не се е противопоставила на приемане на заключението, не е претендирана непълнота и неяснота на експертното заключение, а заявеното в пренията пред въззивната инстанция недоверие към резултатите от ДНК-експертизата по никакъв начин не кореспондира с направеното в допълнителната въззивна жалба позоваване на същите резултати.

В случая е важно да се посочи, че в мотивите на л. 662 от първоинстанционното дело СлОС е коментирал заключението от ДНК-експертиза на веществени доказателства № PG44/DNA/03042020, като е посочил дадения от вещите лица категоричен отговор за наличието на биологичен материал съвпадащ изцяло с ДНК-профилите на подсъдимите Г. А. Д. и Д. А. Д. по част от изследвани веществени доказателства, иззети при извършените огледи на местопроизшествия. В обсъждането си СлОС е

акцентиран върху едно от веществените доказателства, представляващо мотика с дължина на сапа 115 см, иззета от имота на ул.“И.” № 8, гр. Шивачево. Именно по нейната дръжка, на 7 см. от края на сапа ѝ, който е към металната ѝ част(обект № PG-44-28/2020), е установена смес от биологичен материал, като алелите с по-силен интензитет формират ДНК-профил еднакъв с ДНК-профила на подс. Г. А. Д., а тези с по-нисък показват съвпадение с ДНК-профила на А. К. Й. и с лице, от което е установен биологичен материал, иззет от други три места от същата мотика. ДНК профила на биологичния материал по обект PG -44-28-2/20(иззет от червено кафяво зацапване по сапа, от страната на металната част и намиращо се до обект № PG-44-28/2020, като изследването по тези два обекта е установило наличие на кръв) и по обект PG -44-28-3/20(иззет чрез обтривка на същия сап, но между 2-7см от другия му край, противоположен на металната част на мотиката, по който не е отчетено наличие на кръв) е еднакъв и показва пълно съвпадение с ДНК профила на подс.Г.Д..

По мнението на въззивния съд още два резултата от същата експертиза са от значение за делото и това са изследванията на обекти №№ PG-44-11/2020 и PG-44-11-2/2020. И двата обекта са от дъска, с размери 170x10см, с отчупена част с петно и пръски в червен цвят, която е била намерена при огледа на местопрестъплението пред дома на пострадалия - л.38-39, т.1 от досъд.п., когато е била опакована и иззета като обект А 5902, заедно с още 6 бр. веществени доказателства, сред които само по камъче(обект №PG-44-6/2020) от почвата (веществено доказателство №3 със стикер А5898), е установено съдържание на човешка кръв, чийто ДНК профил напълно съвпада с този на А. Й..

ДНК профилът на биологичния материал, иззет чрез обтриване от масивно червеникаво зацапване , приблизително по средата на дъската(обект №PG-44-11/2020), е еднакъв и показва пълно съвпадение с ДНК профилът на подс.Д. Д.. ДНК профилът на биологичния материал, иззет чрез обтриване от червенокафяво зацапване, на около 12см от разцепения край на дъската(№ PG-44-11-2/2020), е еднакъв и показва пълно съвпадение с ДНК профилът на подс.Г. Д.. Заключение на ДНК-експертиза на веществени доказателства № PG44/DNA/03042020 е ясно, точно и обстоятелствено. Правилно първоинстанционният съд го е кредитирал, а отразеното мнение за липса на претенции за изчерпателност се отнасят за намерените и иззети веществени доказателства. Съобразно разполаганата към момента информация такива са били изземвани освен от местопрестъплението още и от имоти на различни лица, включително и от имота на А. Е.-баща на подсъдимите Г. А. Д. и Д. А. Д., поради което е напълно естествено по голяма част от земеделския инвентар да се открие биологичен материал на същите двама подсъдими.

Налице са множество показания на свидетели, съобщаващи, че след появата на полицейските служители и разпръскването на присъствалите на местопрестъплението, използваните за нападението предмети са били хвърлени в съседни имоти или отнесени в дома на свид. А. Е., където жените ги прибрали в банята, а други са били унищожени в двора на свид. Злати Желев и изхвърлени в клозета. Последното обстоятелство се потвърждава и от показанията си свидетелите З. С. Ж. и синът му М. С. З., които съобщават за оставени в двора им след инцидента брадва и мотика, като по указание на свид. Й. С. - зет на свид. А. Е., металните им части били хвърлени поставени в септична яма, а дървените - изгорени. По отношение на иззетите от техния имот мотика, коса и брадва, присъствалата на огледа и иззмването Недка Койчева също е заявила, че същите не са собственост на живущите в имота.

Подробно е било обсъдено от СлОС и представеното заключение на СМЕ на труп № 254/2019 г., според което непосредствената причина за настъпване на смъртта на пострадалия А. К. Й. е тежка черепно-мозъчна травма с проникващи наранявания в черепната кухина и е в резултат на получените травматични увреждания в областта на главата. Ясно е посочен и начина на причиняването им - от действието на твърди, тъпоръбести предмети или предмети със затъпени ръбове с механизъм на нанасяне посредством множество удари с тях със значителна сила.

Вещото лице д-р Ч. е било разпитано след като се е запознало с показанията на разпитаните свидетелите в хода на съдебното следствие и последователно и категорично е обосновало заключението си, че смъртта на А. Й. е резултат от множество удари с тъпи и тъпоръбести предмети, уточнява констатациите си за нанесени удари с три различни предмета, в три различни области на главата, където са установени тежките травматични увреждания с множество масивни линеарни счупвания на челната кост, на тилната кост, на теменните кости в ляво и вдясно, като в ляво е установено и малко импресионно счупване, разкъсноконтузни наранявания, натъртвания на меките черепни покривки, масивни кръвоизливи под тях, особено в тилните области на главата, множествени фрактурни ивици на черепните кости отпред в областта на челото, в двете теменни области и в тилната област, с масивни субарахноидални кръвоизливи по повърхността на мозъка, както и повърхностни контузионни увреждания по изпъкналите повърхности на двете черепни въздушни хемисфери. С оглед установената концентрация на етилов алкохол в кръвта на починалия - 2,53 промили, определя състоянието му като начален стадий на тежко алкохолно натравяне. Лицата с такава концентрация са тежко повлияни от влиянието на алкохола върху организма, действието е върху всички жизнени функции - дишане, сърдечна дейност, обменни процеси, така и върху централната нервна система, т.е. лицата са с нарушени

двигателни способности, нарушени възможности да се ориентират, да мислят правилно и да вземат точни обосновани решения.

Изхождайки от вида на уврежданията и техните локализации, вещото лице е пояснило месторазположението на нападателите спрямо тялото на пострадалия. Според него може да се приеме, че нанасящите удари в теменните и челните области на главата са били пред пострадалото лице, а този, който е причинил уврежданията в тилните области на главата, е бил зад него или вероятно първите удари са причинени в предните части на главата. След падането на пострадалия на колене, нанасящия ударите в тилните области на главата може да е бил зад тялото на пострадалия, а може да е бил и пред него, тъй като главата на пострадалия може да е наведена напред, в каквото положение тилната ѝ област остава отгоре, теменната отпред, челната към земята.

Въпреки подробно анализиранияте характеристики на установените наранявания по главата на пострадалия, заявява, че не може конкретно да посочи предметите, с които са причинени уврежданията, но може да посочи техните основните характеристики и вид. Подчертава, че освен тези тежки увреждания, пострадалият е получил и други по-повърхностни увреждания в областта на лицето, гърба и крайниците. Според вещото лице разкъсно-контузните наранявания в областта на теменните области на главата са причинени с тъп, твърд, тъпоръбест предмет или остър предмет със затъпени ръбове - метален или здраво /яко/ дърво. Преценява като най-вероятно причиняването на импресионното счупване вследствие нанасянето на удар с предмет със затъпен остър връх - сечиво с остри ръбове, които са били затъпени. Увреждането в лявата теменна област - рана, успоредна на първата рана, също е получена от твърд тъпоръбест предмет, но тук не е установена импресионна фрактура, а линейни счупвания на черепните кости, но фрактурните ивици се разпростират назад, напред към челото, настрани към двете слепоочия. В областта на челото също е установена малка разкъсно-контузна рана със счупване на челната кост под мястото на нараняването, като това счупване също е от линейен тип, не е с хлътване, не е депресионно счупване или някакво друг вид счупване. В тилната област не са установени наранявания на меките черепни покривки, а масивни хематоми под меките черепни покривки с линейни счупвания на тилната кост. Вещото лице допълва, че са налице и други травми, причинени от твърди тъпи предмети, нанесени в областта на лицето, ключицата и горните крайници.

Според заключението и отговорите на експерта пострадалият е починал за кратко време, като непосредствено преди настъпването на смъртта е изпаднал в тежко дълбоко коматозно състояние вследствие причинената черепно-мозъчна травма. В това състояние на мозъчна кома, поради

активизиране на центъра на главния мозък, на мозъчния ствол, той е получил и позиви за повръщане и малко преди настъпването на смъртта, той е получил и механична асфикция вследствие запушване на дихателните пътища с повърнатото стомашно съдържимо, което обстоятелство е ускорило настъпването на смъртта. Според експерта, поради тази причина пострадалият е починал за по-кратко време, но всяко от установените увреждания в областта на главата е било смъртоносно и смъртта на пострадалия е било възможно да настъпи и без да е консумирал алкохол и без да е повръщал.

Вещото лице дава категорично заключение за три вида удрящи предмети, с които са причинени нараняванията в трите области на главата. Ударите са били множествени, инцидентът се е развил за кратко време и според съдебния лекар смъртоносните увреждания в главата на пострадалия са били причинени от най-малко трима човека. Относно установените по тялото на пострадалия други по-повърхностни травми, вещото лице сочи, че те биха могли да бъдат получени от други удари с други предмети, като също така е възможно да са причинени и травми, които да не са довели до видими увреждания, тъй като ударите в съответните области са били с по-незначителна сила.

Не са установени посечни рани - причинени от оръжия(сечива с режеща метална част, както рани, причинени с режещия ръб на порезни оръжия , брадва, нож), нито депресионни счупвания от удари с ограничена повърхност, причинени от тъпата задна част на чук, мотика, брадва или др. подобни земеделски сечива.

Експертът ясно е заявил, че е запознат с описанието на предметите, иззети като веществени доказателства, видял е богатия снимков материал, но не може категорично да каже, че би могъл да установи, да идентифицира точно предметите, причинители уврежданията. Той обаче посочва ясно възможността смъртоносните удари да са нанесени със сапа/дръжката на подобно оръжие или сечиво, с плоската част на сапа на брадвата, на мотиката или на иззетите здрави правоъгълни дъски, със широка предна и задна повърхност и странични гладки повърхности, както и с други подобни - дръжки, метални колове и т.н. –л.577-л.581 от НОХД№ 422/20г. .на СлОС.

Пред окръжния съд защитникът на подсъдимите Г. и Д. Д.и е направил искане за допускане на експертиза за установяване с кои от иззетите веществени доказателства са причинени смъртоносните наранявания . Отказът да бъде допусната такава експертиза не се е отразил на пълноценното изясняване на обстоятелствата по делото. Това е така, защото приетото заключение на СМЕ, оценено и от страните като обективно и обосновано, и устните отговори на вещото лице, сочат за невъзможност да се

идентифицират точно предметите сред приложените по делото веществени доказателства (или само между тези, по които е установен биологичен материал), с които са причинени смъртоносните наранявания. Въпреки това обаче, отговорите на вещото лице д-р Ч. позволяват напълно да бъдат изяснени общите характеристики на оръжията, с които са действали подсъдимите за причиняване на уврежданията.

В случая липсата на експертно установена връзката между конкретно веществено доказателство и причинено увреждане не води до доказателствена непълнота, понеже събраната доказателствена съвкупност напълно позволява формирането на фактически изводи за нанасянето на тежките травматични увреждания - в челните, теменните и тилните области на главата на А. К. Й. от тримата подсъдими. Ето защо няма основание да се твърди доказателствена непълнота, водеща до неизяснени обстоятелства от значение за съставомерността на извършеното от тримата подсъдими.

Първата инстанция съобщила ограничения принос на експертизата за по-точна детайлизация на оръжията на престъплението, поради което много внимателно е съпоставила данните от заключението на вещото лице Ч. с информация, съобщена от разпитаните свидетели за стълкновението между подсъдимите и пострадалия, за предметите, които са държали участниците в сбиването и за характера и посоката на нанасяните удари. В тази връзка неоснователно е оплакването на адв.Д. за едностранчиво възприемане на гласните доказателства с безкритично отдаване на предпочитание на показанията на свидетелите от рода на пострадалия и игнориране на тези на близките на подсъдимите. Точно напротив, в атакуваното въззивно решение е направена внимателна преценка на доказателствените факти, съдържащи се в показанията на всеки един от свидетелите - А. Д.в Й., Й. К. Й., Й. А.ов К., К. И. П., Ф.. А.а С., И. А.ов, Х. Н. Х.,А. Ж. Д., П. К. К, Д. К. Й., А. Д. Е., Й. П. С. и С. П. С., ИвА. Г.а Х.а и свид. К. Г.а Г.а, включително и тези, приобщени по реда на чл. 281 от НПК, съпоставяйки ги както помежду им, така и потвърдените в съдебно следствие обяснения от досъдебното производство на подс.Б.Д., с писмените доказателства и експертното заключение на СМЕ за характеристиките на причинените на пострадалия увреждания и механизма на тяхното причиняване.

Лишено от основание е възражението, че свидетеля К. И. П. - син на пострадалия А. К. Й., не се явява очевидец, защото се криел зад оградата на двора и е нямал видимост към случващото се с баща му. Правилно първоинстанционният съд се доверил на неговите показания, защото той е бил заедно с баща си, когато са били нападнати пред дома на последния и не се е крил зад оградата на двора, а е останал в пространството на портала - л.179 от НОХД№ 422/20г. на СлОС, откъдето е имал възможност да

възприеме нападатели, предметите, които са носили, нанасяните от тях удари в различни части от тялото на пострадалият. Разказът му е подробен, съответства на установените увреждания върху пострадалия и установява участието на тримата подсъдими в нападението чрез нанесени удари, в резултат на които пострадалият е паднал на улицата.

Безспорно по делото се установява, че свидетелите А. Д.в Й. („Малкия багер“), Й. К. Й.(брат на пострадалия) и Й. А.ов К. също са очевидци на инцидента, защото до приключването му са те са се придвижили на местопрестъплението по вътрешната пътеката от двора на В. Д. К. и К. Й. К. през двора на пострадалия до местопрестъплението преди двамата полицейски служители – С. С. и П. П. и следващите ги В. Д. К., К. Й. К., Д. К. Й. и И. С.. Достигайки на местопрестъплението първите трима свидетели също са възприели подсъдимите, предметите, с които са нанасяли удари, описват първоначалното падане на пострадалия на колене, а след последвалите удари и падането му на земята. Очевидец на случилото се е и свид. Ф.. А.а С. - съседка, която през мрежестата ограда на двора си е видяла случилото се и която потвърждава присъствието на свидетелите А. Д.в, Й. Й. и Й. К., разказва за лицата, които е видяла да удрят пострадалия, конкретните предмети, носени от нападателите и за преустановеното от полицейските служители нападение след произведени изстрели.

Двамата полицейски служители – свидетелите С. С. и П. П., следвайки по същата пътека след А. Д.в Й. („Малкия багер“), Й. К. Й.(брат на пострадалия) и Й. А.ов К., са пристигнали с 1-2 минути по-късно на местопрестъплението, като при това се е наложило свид.П. П. да произведе 3 изстрела със служебното оръжие, за да се преустанови хвърлянето на камъни срещу тях. Показанията на тези двама свидетели потвърждават предвижването на посочените по-горе свидетели през двата двора и изясняват обстоятелствата относно прекратяването на нападението. Свид. С. Й. С. е видял падането на пострадалото лице и в близост до него отдалечаващо се друго лице, което не е разпознал, но разказвайки първите си впечатления той също пояснява, че на улицата е имало светлина от съседни домове – „На самата улица светлината беше от моя прожектор, другата идваше от самите дворове на къщите, които не са на самия път. Колегата имаше прожектор и също осветяваше. Това, което видях са фрагменти от последователното осветяване. Установих присъстващите, след като напрежението спадна. На самото сбиване не съм разпознал никого. Бяха много хора – не мога да кажа ориентировъчна бройка, но имайте предвид над 20 човека, които се бяха струпали на едно място. По моето виждане, докато осветявах, всички носеха по нещо. На самия дувар керемидите бяха свалени и разпръснати. Много хора бяха на едно място. След нашето устно

разпореждане, ние казахме „Стой, полиция!“ едните се отдалечиха на изток, другите на запад.“ – л.280 от НОХД№ 422/20г. на СлОС.

Различни моменти от нанасяните от тримата подсъдими удари на пострадалия са били възприети и от по-отдалечените свидетелите И. А.ов, Х. Н. Х.,А. Ж. Д., П. К. К, Д. К. Й..

СлОС подробно е обсъдил показанията на свидетелите А. Д. Е.(„Б.“), Й. П. С.(„Л.“) и С. П. С.(„Б.“), като предвид констатираните противоречия е приобщил на основание чл.281, ал.5 от НПК дадените от първите двама показания в досъдебното производство. Първоинстанционният съд основателно е отказал да кредитира показанията на тези свидетели в частите им , в които същите отричат да са участвали в боя над пострадалия, предвид категоричното им противоречие с останалите обсъдени по-горе доказателствени източници. По същата причина правилно съдът не е кредитирал и показанията на свидетелките ИВА. Г.а Х.а(съжителстваща със свид. А. Е.) и свид. К. Г.а Г.а(съжителстваща с Д. А. Д. - брат на подс.Г. Д. и подс.Д. Д.) твърдящи , че свид.А. Е. и неговите синове не са били на местопрестъплението. Не намира потвърждение и твърдението им, че нападението над пострадалия е извършено от лица от рода на С. „Г.“. В останалите им части, касаещи предходни събития от инкриминираната дата, заявеното от тях не съдържа съществени противоречия с разказаното от присъствалите на тях свидетелите, включително и от съдържащото се в показанията на свид. Д. Я. А.ов(„Д.“) и свид. Й. А.ов Н., които обаче допълват и подробности относно възникналото спречкване между свид.Д. Й. и подс. Д. Д. и компаниите им в заведението на ул. „И.“, както и за нападението над дома на „И.“,№8, подробно разказвано в показанията на свидетелите К. Й.К. и В. Д. К., Ф.. С..

Правилна е преценката на окръжния съд , че показанията на свидетелите И. Н. Г., П. П. С., С. С. Г., И. Р. С., Г. Д. Е., Б. С.а Й.а, ИВА. Д.ва Х.а, Б. П. К. нямат съществен принос към кръга обстоятелства, включени в предмета на доказване.

Първият съд е извършил проверка на показанията на разпитаните по делото свидетелите както самостоятелно от гледна точка на надеждност, така и при съпоставянето помежду им и с експертното заключение на СМЕ. Положил е необходимата активност за разкриване на обективната истина в процеса, като при установявани пропуски или непълноти, включително противоречия, в отделни показания, съдът ги е констатирал и приобщил чрез прочитането им по реда на чл. 281 от НПК на дадените в досъдебното производство. СлОС е отчел наличието на разногласия в свидетелските показания по отношение на значимите обстоятелства в предмета на доказване – кой е нанасял ударите на пострадалия и с какви предмети. Правилно

първият съд не се е доверил на показанията на свидетелите Й. К. Й., Ф.. С., А. Д. и Д. Й., но само в частите им, с които са твърдели, че или не са видели подс.Д. да удря пострадалия или че са го видели да замахва, удря пострадалия, но когато му било отвърнато от пострадалия с удар с мотиката, бил избягал. В тази част показанията им противоречат на разказите както на виделите го очевидци, така и на обясненията на самия подс.Б. Д..

В показанията си всеки от очевидците Й. А.ов К., включително и приобщените по реда на чл.281, ал.5, вр.ал.1, т.1 от НПК и потвърдени от него, К. И. П., А. Д.в Й., Й. К. Й. се описва сходна обстановка на нанасяните удари, според която подс.Г. Д. и свид.Й. С. с удари на носените от тях мотика и брадва счупили сапа на мотиката, с която се е отбранявал пострадалия и когато след получен удар с метална тръба от свид.А. Е. в дясното рамо той паднал на колене, тримата подсъдими Д., Г. Д. и Д. Д. го обиколили и започнали едновременно да му нанасят удари в главата – подс.Д. Д. - с дървена дъска, подс. Г. Д. - с дървената част на държаното от мотика, а подс. Д. – дървен кол, от които пострадалият окончателно паднал на земята. Така въведените чрез коментираните показания доказателствени факти съответстват на констатациите в изводите на назначената по делото СМЕ и отговорите на изготвилото я вещо лице, относно характеристиките на предметите с които са причинени нараняванията и месторазположението на нападателите спрямо пострадалия.

Тук трябва де се отбележи, че в показанията на част от присъствалите на местопрестъплението свидетели има отчасти разминаване и по отношение на това с какъв предмет подс.Д. Д. е удрял подсъдимия по главата – лопата или дъска, като нанасянето на удари с дъска се посочва в приобщените показания на свид.Й. Ат.К., Й. Кр.Й., Д. Й. и Ф.. С.. Тези отличия въззивната инстанция намира за естествени и причината за тях не следва да се търси в недобросъвестното отношение на свидетелите да изопачат инкриминираните събития. Не може от тях да се очаква да разказват напълно съвпадащи си факти за видяното, защото възприятията им са различни и се дължат както на субективните им възможности за възприемане и възпроизвеждане, така и на различното положение, което са имали, недоброто осветление и преди всичко на динамиката на случващото се. По делото са налице безспорни доказателства, че нанасящите удари на пострадалия лица са носили и сменяли използваните от тях предмети за нападение, като за това най-обстоятелствени пояснения са били направени в показанията на свидетелите Й. К. Й. и Й. А.ов К. в съдебно следствие.

Сред гласните доказателствени източници СлОС е обсъдил в мотивите си и обясненията на подс. Б. Д.. Останалите двама съпроцесника са се отказали от това си право в първоинстанционното следствие, а дадените от

тях обяснения в досъдебното производство не са били присъединени към подлежащия за обсъждане доказателствен материал, поради което и оплакването на защита за необсъждането им в мотивите на присъдата(макар и само в частта за упражнено полицейско насилие) е лишено от основание.

В обясненията си в съдебно следствие подс.Б. Д. е признал за нанесен от него удар с дървен кол по главата на пострадалия и че в осъщественото от няколко мъже нападение е участвал и подс. Д. Д., но не помни подробности.

СлОС в съответствие с чл.279, ал.2,вр.ал.1,т.4 от НПК е прочел обясненията на подсъдимия Д., дадени в хода на съдебното следствие. Правилно съдът е кредитирал обяснения на този подсъдими от 29.12.2019 г., съответстващи с тези пред съда на 21.01.2022 г. и на останалите кредитирани доказателствени източници, в които същият е разказал за последователно нанесени удари по главата на пострадалия от подсъдимите Г. Д., Д. Д. и накрая от него.

Подсъдимите Г. Д. и Д. Д. са отказали да дават обяснения пред първоинстанционния съд, а в обясненията си във въззивно следствие изобщо отричат да са присъствали на местопрестъплението. В приобщените по реда на чл.279, ал.2, вр.ал.1,т.3 от НПК обяснения, дадени от подс.Д.Д. в досъдебното производство в присъствието на защитник, той е казал, че не е удрял пострадалия, въпреки, че също е държал кол, а пострадалият е бил ударен от подс.Д. с мотика, както и от подс.Г.Д. с кол. В прочетените по същия ред обяснения на подс.Г.Д. признава, че като е замахнал силно с кол, е ударил веднъж пострадалия, след което и подс.Б.Д. дошъл да му помага и той също нанесъл по главата удар с кол, след което пострадалият паднал.

Не намират опора в материалите по делото възраженията на двамата подсъдими и защитата им, че приобщените чрез прочитането им обяснения били компрометирани като дадени под въздействието на упражнено върху тях физическо насилие от полицейски служители. Липсват каквито и да било доказателства за упражнено физическо или психическо насилие от органа, провел разпита им или от други полицейски служители, поради което и няма основание, настоящата инстанция да изключи посочените обяснения на тези подсъдими. Отделно от това, присъствието на защитник при разпита на обвиняемите в досъдебната фаза е съществена гаранция за пълното реализиране на правата им в процеса, доколкото доказателствата, събрани при разпита му на досъдебното производство се отклоняват от принципа за непосредственост и устност, като по този начин се обезпечава законосъобразното им събиране без оказване на външно въздействие върху разпитваното лице. Обстоятелството, че подсъдимият се е отказал от самопризнанията си, не опорочава процесуалната годност на приобщените обяснения от досъдебното производство, които са включени в доказателствената съвкупност при наличие на съответните законови

предпоставки, тъй като същите са приобщени при условията на чл. 279, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от НПК.

Изхождайки от особения характер на обясненията на подсъдимия като средство за защита, но и годин източник на доказателства, настоящият състав кредитира приобщените обяснения на тези двама подсъдими за нанесени от подсъдимите Г.Д. и Б.Д. с държани от тях с дървени предмети удари в главата на пострадалия. Тези обяснения макар и пестеливи и с проявен уклон от всеки да омаловажи личното си участие в случилото се, кореспондират с констатациите, съдържащи се в заключението на СМЕ и направените в съдебно заседание разяснения на вещото лице за вида, локализацията на нараняванията по главата на пострадалия и механизма на получаването им, разположението им, както и със съобщеното в ценените показания на свидетелите очевидци Й. К. Й., К. И. П., А. Д.в Й., Й. А.ов К.. В ценени части от обясненията на подсъдимите Г.Д. и Б.Д., които макар и да представляват оговор по отношение на другия съпроцесник, не са единственото доказателствено средство, установяващо авторството на деянието, защото са налице и други множество такива, както преки, така и косвени, които образуват една единна верига от доказателства, оценката на които води до един несъмнен извод - че тримата подсъдими са съизвършители на инкриминираното престъпление.

Правилно също СлОС е преценил като относими и се е отнесъл с доверие към показанията на разпитаните в съдебно следствие четирима полицейски служители - Д. И. К., В. М. Р., С. Д. Д. и А. С. В., които не са участвали в същото наказателно производство в друго процесуално качество и за тях не е налице забраната на чл. 118 НПК да участват като свидетели по делото. Тези свидетели разказват за предприетите първоначални действия вечерта след инцидента за издирване на присъствалите и участвали в инцидента, за получената информация от д-р Ч., насочваща към установяване на лица, нанасяли удари в главата на пострадалия с твърди тъпи предмети и за проведените разговори за установяване на конкретните три лица - Г. Д., Д. Д. и Б. Д., спрямо които впоследствие е било водено наказателното производство. Тези свидетели са провели разговори с Б. Д. и Г.Д., в които те са разказали за своето участие в инцидента. Същите свидетели са категорични, че спрямо тримата подсъдими, които към онзи момент са били задържани, но без процесуално качество, не е била прилагана сила, нито е била установена такава при полицейското им задържане. В случая няма пречка да бъдат ценени показанията на тези свидетели и в частта, в която съобщават заявеното пред тях от подс. Б. Д., доколкото това не би довело до недопустима замяна на първични доказателства с производни показания, а служи единствено за проверка на потвърдените обясненията същия обвиняем,

дадени по време на разпит, който пък от своя страна е проведен в съответствие с установените правила в НПК.

СлОС в мотивите си е дал законосъобразен отговор и на възраженията на повереника и на защитата на подс. Д. Д. и Г. Д. за участието и на други лица, които не са привлечени към наказателна отговорност в побоя над пострадалия. Изпълнявайки задължението си да изследва пълно и обективно всички обстоятелства по делото, първоинстанционният съд е посочил, че данни за участието на трети лица в нападението се съдържат в част от гласните доказателствени източници и в установените от д-р Ч. множество по-повърхностни наранявания по тялото на пострадалия, извън смъртоносните наранявания в челните, теменните и тилните области на главата му. Правилна е преценката на окръжния съд, че тяхното наличие нито омаловажава, нито изключва отговорността на подсъдимите. ВКС не веднъж е имал повод да отбележи, че при решаване на въпросите по чл. 301 от НПК, съдът е обвързан от фактическите и правни рамки на обвинението и срещу лицата, привлечени към наказателна отговорност за деянието. Въпросите, подлежащи на обсъждане са получил верни и изчерпателни отговори. Описаните в обвинителния акт факти и събраните за тях доказателства, сочат на несъмнен извод за съпричастността на подсъдимите Г. Д., Д. Д. и Б. Д. към умъртвяването на А. Й., като е установена причинно-следствената връзката между действията им и настъпилия съставомерен резултат.

Предвид така възприетата фактическа обстановка и анализ на доказателствата, първоинстанционният съд е достигнал до законосъобразния правен извод, че подсъдимите Г. А. Д., Д. А. Д. и Б. А. Д. са осъществили състава на престъпление по чл. 115, вр. чл. 20, ал.2 НК, като за подс. Д. е при условията и на чл.63, ал.2 т.2 от НК, защото на 28.12.2019 г. в гр. Шивачево, общ. Твърдица в тримата подсъдими съучастие, като съизвършители, а подс.Д. макар и като непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, умишлено са умъртвили А. К. Й. от гр. Шивачево, общ. Твърдица.

Първоинстанционният съд правилно е приел, че са налице обективните признаци на инкриминираното деяние. Чрез активните си действия- нанасяне на побой на пострадалия с държаните от тях мотика, дъска и дървен кол, тримата подсъдими са причинили смъртта му.

Нанесените от подсъдимите удари в областта на главата на А. К. Й., са му причинили тежка черепно-мозъчна травма с проникващи наранявания в черепната кухина в челните, теменните и тилните области на главата, значителни субарахноидални кръвоизливи по повърхността на мозъка, както и повърхностни контузионни увреждания на мозъка, предимно в областта на коровия слой на двете големи черепни хемисфери, които са довели до

настъпването на тежък отток на мозъка и меките мозъчни обвивки и до вклиняване на мозъчния ствол, където се намират жизненоважните центрове на дишането и сърдечно-съдовата дейност и изпадането на пострадалия в мозъчна кома. Непосредствената причина за смъртта е изпадането на пострадалия в мозъчна кома, вследствие на значителните увреждания на мозъка и мозъчните обвивки със затормозяване на функциите на жизнено важни центрове в областта на мозъчния ствол. Смъртта е настъпила за кратко време. В състояние на мозъчна кома пострадалият е получил позиви за повръщане и механичната асфиксия с аспирирана храна, което обаче само е ускорило леталния край.

Обсъждайки обективните признаци на деянието, въззивният съд намира за неоснователно оплакването в допълнението към жалбата защитника на подсъдимите Г. и Д. Д.и за отсъствие на индивидуализация на деянията на тримата извършители. Въззивният съд не може да сподели това оплакване, защото както в обвинителния акт, така и в мотивите към присъдата достатъчно точно е описан приносът на всеки един от тримата подсъдими за постигане на крайния съставомерен резултат – тримата подсъдими заобиколили пострадалия и започнали едновременно да му нанасят удари в областта на главата - подс. Д. Д. – с дъска, подс.Г. Д. - с дървената част на мотика, а подс. Д. – с дървен кол, като в резултат на нанесените му удари пострадалият паднал по корем на земята.

От съществено значение в настоящия случай е, че се касае за съучастническа дейност между тримата подсъдими, в рамките на която извършените от всеки един от подсъдимите действия, в своята съвкупност са довели до крайния резултат. Действително, не може точно да се индивидуализира кой точно удар на конкретен подсъдими кое конкретно проникващо нараняване в черепната кухина в челните, теменните и тилните области на главата е причинил. Вещото лице обаче е категорично, че увреждания в областта на главата са в резултат от множество удари, нанесени със значителна сила с три различни травмиращи предмета (тъпи, твърди, тъпоръбести предмети), като всяко от уврежданията само по себе си е било смъртоносно. В този смисъл съставомерният резултат би могъл да бъде постигнат и като изолирано въздействие, но в конкретния случай обективно той се явява последица от съвместно осъществяване на изпълнителното деяние - с общи усилия на тримата подсъдими, при което всеки един от тях има своя принос и са обединени от общност на умишъла си. Оплакването е напълно неоснователно, защото независимо от индивидуалния принос на всеки един от съизвършителите на престъплението, те носят съвместно отговорност за настъпилия краен резултат(ППВС № 2 от 16. XII. 1957 г.,; Решение № 96 от 4.05.2017 г. на ВКС по н. д. № 278/2017 г., I н. о., НК

Решение № 34 от 16.05.2019 г. на ВКС по н. д. № 64/2019 г., I н. о., НК; Решение № 198 от 25.IV.1978 г. по н. д. № 168/78 г., II н. о., Решение № 234 от 2.09.2009 г. на ВКС по н. д. № 209/2009 г., III н. о.)

Правилни и подробно аргументирани са изводите на СлОС и по отношение на субективната страна на деянието, че тримата подсъдими са осъществили вмененото им престъпление при пряк умисъл- съзнавали са общественотоопасния характер на деянието и общественотоопасните му последици и са искали настъпването им. За действителното съдържание на умисъла на подсъдимите, следва да се черпят изводи не от техни твърдения, а от обективизираното от тях поведение, както е постъпил и първият съд. В конкретния случай тримата мъже подсъдими заедно са нанесли множество удари с мотика, дъска и дървен кол, всички съсредоточени в една и съща жизнено важна част от тялото на пострадалия, каквато е главата. Тези удари са били нанесени от близко разстояние със значителна сила и целенасочено, върху повалено на колена лице, което по никакъв начин вече не е могло да се самоотбранява, като нападението е прекратено едва след чутите изстрели, произведените от свид.П. П. . Преценката на начина на причиняване на уврежданията, механизма на нанасяне на ударите, тяхната сила, локализация, интензивност и многобройност, уязвимостта на частта на тялото, в която са били съсредоточени, сочи, че подсъдимите са действали при форма на вина пряк умисъл, а не при евентуален, както е приел прокурора и за който настоява защитникът на подсъдимите Г. и Д. Д.и.

Умъртвяването на А. К. Й. е осъществено съвместно от тримата подсъдими, като нанасяните от тях удари са извършени по едно и също време и място, което е позволило на всеки от тях да възприеме както собствените си, така и на другите двама съизвършители действия и е съзнавал последиците от това поведение. Заедно осъществено от подсъдимите Г. А. Д., Д. А. Д. и Б. А. Д. престъпно поведение е реализирано при общност на умисъла от субективна страна.

За извършеното престъпление СлОС е определил наказания на подсъдимите Г. А. Д. и Д. А. Д. - на основание чл.115, вр. с чл.20, ал.2 и чл.54 от НК – от по десет години лишаване от свобода за всеки, а на подс. Б. А. Д. - на основание чл.115, вр. с чл.20, ал.2, вр. с чл.63, ал.2, т.2 и чл.54 от НК - лишаване от свобода за срок от две години и един месец. Направеното в допълнението към въззивната жалба на адв. Д. оплакване за липса на мотиви за приетия размер на наказанията, с оглед неяснотата на изложеното, е изцяло неоснователно и не отговаря на съдържанието на тази мотивна част от обжалваната присъда.

Настоящият съдебен състав се съгласява със становището на СлОС, че въпреки завишената му обществена опасност, поради наличието на

съучастническа дейност, която не се отразява в по-тежко квалифициращ деянието признак, деянието не надхвърля съществено обичайните случаи на престъпления от този вид. Следва да се отбележи, че всъщност основният движещ мотив за извършване на престъплението от тримата подсъдими е бил инцидентът станал по-рано в питейното заведение, в който те са имали активно участие, а самия пострадад дори не е присъствал.

При индивидуализиране на наказанията СлОС не е направил разграничение на характера и степента на участие на всеки от подсъдимите в общо извършеното престъпление(чл. 21, ал. 1 от НК), защото в настоящият случай каузалният принос на всеки от тях не се различава съществено за реализиране на общо целения от тях съставомерен резултат. Както бе посочено по-горе, като съизвършители тримата едновременно са нанесли удари с твърдоръбести дървени предмети в областта на главата на пострадалия, причинявайки му проникващите наранявания в черепната кухина в челната, теменна и тилна области на главата, всяко от които е било смъртоносно. Липсват фактически данни, обосноваващи неравностойност на осъщественото или такова, характеризиращо го като „яростното и интензивно нападение“, с какъвто довод от повереника се иска увеличение на наказанията на подсъдимите Д. Д. и Г. Д..

Първоинстанционният съд е формирал преценката си за личната обществената опасност на дейците на базата на съдебното им минало. Правилно е прието, че степента на обществена опасност на подсъдимите Г. Д. и Д. Д., които към датата на деянието са били неосъждани, не е относително висока, но относително завишена степен на обществена опасност се наблюдава при личността на непълнолетния Б. Д., предвид предходни криминалистически регистрации за противообществени прояви като непълнолетен.

Правилно също първоинстанционният съд не е отчетел като отегчаващо отговорността обстоятелство липсата на критично отношение към извършеното. След като подсъдимите нямат задължение да признават вината си и отказът да сторят това не може да се цени в тяхна вреда, то и липсата на критичност към деяние, в извършването на което те не се считат за виновни, не би могло да се оценява като отегчаващо обстоятелство.

За тримата подсъдими като смекчаващи отговорността им обстоятелства са приети относително младата им възраст, доброто процесуално поведение, а за подсъдимите Д. Д. и Г. Д. – и полаганите грижи за семейства им. Първоинстанционният съд е пропуснал да отчете като смекчаващо вината обстоятелство направеното от подс.Б. Д. самопризнание. Като смекчаващо вината обстоятелство следва да се отчетат и направените в досъдебното производство частичните самопризнания на подс. Г.Д., като

значението на коментираните самопризнания и на двамата подсъдими не следва да се надценява, защото макар и да допринасят за разкриване на обективната истина, ролята им не е нито съществена, нито решаваща. Неотчетени и несъобразени смекчаващи отговорността обстоятелства, извън вече посочените, не се констатира по делото. Такива не се претендират и във въззивната жалба на защитника на подсъдимите Д. и Г. Д.и, а единствено се заявява явна несправедливост. Установената съвкупността от смекчаващи обстоятелства за всеки от тримата подсъдими не покрива критерия за многобройност, изискуем от чл. 55, ал. 1 НК и нито едно от тях не е изключително по смисъла на същия текст, поради което правилно първият съд е отмерил наказанията по реда на чл.54 от НК.

Въззивният състав не констатира пороци в дейността по индивидуализиране на наказанията и намира, че така определени те са съответни на престъплението, на обществената опасност на извършеното и на всеки от тримата подсъдими, като са достатъчни за постигане целите както на специалната, така и на генералната превенция по чл. 36 от НК, поради което не се налага корекция на атакуваната присъда.

Като последица от признаването на подсъдимите за виновни, СлОС в съответствие с чл. 189, ал. 3 от НПК, ги е осъдил да заплатят направените разноски в досъдебното производство.

Законосъобразно е процедирано и с приложените по делото веществени доказателства.

При извършената цялостна служебна проверка на обжалваната присъда въззивната инстанция не установи допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нито нарушения на материалния закон, обосноваващи наличие на основания за нейната отмяна или изменение, поради което присъдата следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на основание чл. 338 от НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №4 от 15.02.2022г., постановена по НОХД №422/20г. по описа на Окръжен съд, гр. Сливен.

Решението може да бъде обжалвано или протестирано пред Върховния касационен съд на Република България в 15 дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____